

Albumine

Wat wordt onderzocht?

Albumine is het meest voorkomende eiwit in het bloedplasma. Het wordt aangemaakt door de lever en vervult diverse belangrijke functies in het lichaam.

Albumine:

- Draagt bij aan het behoud van de colloïd-osmotische druk van het bloed, waardoor vocht binnen de bloedvaten blijft;
- Transporteert verschillende stoffen, waaronder hormonen, vetzuren, bilirubine, calcium en geneesmiddelen;
- Speelt een rol bij het transport van voedingsstoffen en afvalstoffen door het lichaam.

Bij deze test wordt de concentratie albumine in het bloed gemeten. Omdat albumine wordt aangemaakt door de lever en gevoelig is voor veranderingen in ontstekingsactiviteit, leverfunctie, nierfunctie en vochtbalans, kan deze bepaling belangrijke informatie geven over de algemene gezondheidstoestand.

Waarom wordt deze marker onderzocht?

De albuminewaarde wordt onderzocht om inzicht te krijgen in de eiwitstatus van het bloed en mogelijke verstoringen van de leverfunctie, nierfunctie, vochtbalans of ontstekingsactiviteit.

De meting kan helpen bij het beoordelen van:

- Leveraandoeningen;
- Nierziekten waarbij eiwitten verloren gaan via de urine;
- Verstoringen van de vochtbalans;
- Acute en chronische ontstekingsprocessen;
- Ernstige ziektebeelden waarbij de eiwitstofwisseling is verstoord;
- De algemene gezondheidstoestand bij chronische aandoeningen.

Albumine wordt daarnaast regelmatig gebruikt bij de interpretatie van andere laboratoriumwaarden. Zo is een deel van het calcium in het bloed gebonden aan

albumine, waardoor afwijkende albuminewaarden invloed kunnen hebben op de interpretatie van totaal calcium.

Betrouwbaarheid van de meting

De bepaling van albumine wordt uitgevoerd in serum met een geautomatiseerde immunturbidimetrische analysemethode (ITURB). Hierbij reageert albumine met specifieke antistoffen, waarna de verandering in troebelheid fotometrisch wordt gemeten en gebruikt om de albumineconcentratie te bepalen.

Binnen het ISO 15189-geaccrediteerde laboratorium worden interne en externe kwaliteitscontroles toegepast om de analytische nauwkeurigheid en reproduceerbaarheid van de meting te waarborgen.

Factoren die de uitslag en interpretatie kunnen beïnvloeden zijn:

- Uitdroging of overhydratie;
- Acute of chronische ontstekingsprocessen;
- Leverfunctiestoornissen;
- Nierfunctiestoornissen en eiwitverlies via de urine;
- Ondervoeding of verminderde eiwitinname;
- Ernstige ziekte of ziekenhuisopname;
- Zwangerschap;
- Gebruik van bepaalde geneesmiddelen;
- Ernstige hemolyse, lipemie of icterus, afhankelijk van de gebruikte ITURB-methode;
- Onjuiste opslag, transport of verwerking van het bloedmonster;
- In zeldzame gevallen analytische interferentie door bepaalde stoffen of antistoffen.

Albumine is een negatief acute-fase-eiwit, waardoor de concentratie kan dalen bij ontsteking of ernstige ziekte zonder dat er noodzakelijk sprake is van een verminderde leverfunctie.

De albuminewaarde wordt daarom bij voorkeur beoordeeld in combinatie met vochtstatus, lever- en nierfunctie, voedingsstatus, ontstekingsmarkers en de klinische context.

Incidentie en prevalentie binnen de populatie

Afwijkende albuminewaarden komen relatief weinig voor bij gezonde volwassenen, maar worden regelmatig gezien bij mensen met chronische aandoeningen, ziekenhuisopname en ernstige ziekte.

Een verlaagde albuminewaarde (hypoalbuminemie) komt naar schatting voor bij minder dan 1% van de gezonde algemene bevolking. De prevalentie neemt echter aanzienlijk toe bij ziekte en wordt gezien bij ongeveer 20–40% van de gehospitaliseerde patiënten. Bij ernstig zieke patiënten, zoals op intensivereafdelingen, kunnen verlaagde albuminewaarden nog vaker voorkomen.

Hypoalbuminemie wordt met name gezien bij:

- Chronische leverziekten;
- Nierziekten waarbij eiwitten verloren gaan via de urine;
- Ernstige infecties;
- Chronische ontstekingsziekten;
- Kwetsbare ouderen;
- Ernstig zieke of opgenomen patiënten.

Een verhoogde albuminewaarde (hyperalbuminemie) komt zelden voor en wordt meestal veroorzaakt door uitdroging of ernstig vochtverlies.

De prevalentie van afwijkende albuminewaarden neemt toe met de leeftijd, de aanwezigheid van chronische aandoeningen en de ernst van ziekte.

Wat betekent een afwijkende uitslag?

Een verlaagde albuminewaarde kan onder andere passen bij:

- Leverziekten waarbij de aanmaak van albumine verminderd is;
- Nierziekten waarbij albumine verloren gaat via de urine;
- Chronische ontstekingsprocessen;
- Ernstige infecties;
- Overhydratie;
- Verlies van eiwitten via het maag-darmkanaal;
- Ernstige ziekte of lichamelijke stress.

Een verhoogde albuminewaarde kan onder andere passen bij:

- Uitdroging;
- Ernstig vochtverlies.

Een afwijkende albuminewaarde is geen diagnose. De betekenis van de uitslag hangt af van andere bloedwaarden, klachten, medicatiegebruik en de medische voorgeschiedenis.

Beoogde vervolgacties bij een ongunstige uitkomst

Bij een afwijkende uitslag wordt geadviseerd de uitslag te bespreken met de huisarts, behandelend arts of een andere deskundige.

Mogelijke vervolgacties zijn:

- Herhaling van de test;
- Controle van leverfunctie;
- Controle van nierfunctie;
- Onderzoek naar ontstekingsactiviteit;
- Beoordeling van vochtstatus;
- Beoordeling van medicatiegebruik;
- Aanvullend onderzoek naar de oorzaak van de afwijking;
- Verwijzing naar een medisch specialist indien nodig.

Afhankelijk van de oorzaak kunnen leefstijlmaatregelen gericht zijn op optimale voeding, voldoende eiwitname, behandeling van onderliggende aandoeningen en ondersteuning van de algehele gezondheidstoestand.

Nadelen en risico's voor de cliënt

Een albuminetest is een bloedonderzoek en kent weinig lichamelijke risico's, behalve mogelijke kortdurende pijn, een blauwe plek of duizeligheid door de bloedafname.

Mogelijke nadelen:

- De uitslag kan worden beïnvloed door factoren zoals vochtbalans, ontstekingsactiviteit, medicatiegebruik en onderliggende aandoeningen;
- Een uitslag kan afwijken zonder dat sprake is van een ernstige aandoening;
- Een uitslag kan normaal zijn terwijl aanvullend onderzoek toch aanleiding geeft om andere gezondheidsaspecten verder te beoordelen;
- Een afwijkende uitslag kan leiden tot ongerustheid;

- Aanvullend onderzoek kan nodig zijn om de oorzaak van een afwijkende uitslag vast te stellen;
- Een afwijkende uitslag is geen diagnose.

Uitslagen dienen altijd in samenhang met klachten, medische voorgeschiedenis, medicatiegebruik en overige onderzoeksresultaten te worden beoordeeld.

Bronnen

- Medische Laboratoria Dr. Stein & Collegae. (2026). *[Interpretatiehandleiding biomarkers]* [Interne handleiding].
- MedlinePlus. (2024). *Albumin blood test*. U.S. National Library of Medicine. <https://medlineplus.gov/lab-tests/albumin-blood-test/>
- Nederlandse Vereniging voor Klinische Chemie en Laboratoriumgeneeskunde (NVKC). (z.d.). *Albumine*. Alles over Testen. <https://www.allesovertesten.nl/zoek-een-test/albumine>
- Nederlands Huisartsen Genootschap (NHG). (2021). *LESA Laboratoriumdiagnostiek*. <https://richtlijnen.nhg.org>
- StatPearls Publishing. (2026). *Physiology, albumin*. National Center for Biotechnology Information. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK459198/>
- StatPearls Publishing. (2023). *Hypoalbuminemia*. National Center for Biotechnology Information. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK526080/>